

postadres
Postbus 5076
6802 EB ARNHEM
t 026-7513700
f 026-7513818
www.syncera-water.nl

bezoekadres
Westervoortsedijk 50
6827 AT ARNHEM

**Advies aanpassen AMvB WVO stralen en
conserveren vaste objecten**

Definitief

In opdracht van	Rijkswaterstaat Bouwdienst
Opgesteld door	Syncera Water B.V.
Projectnummer	W05B0064
Documentnaam	F:\data\project\water05\W05B0064\rapportage\w05b0064.r03.doc
Datum	8 december 2005

Inhoudsopgave

1	Inleiding	1
1.1	Doelstelling	1
1.2	Leeswijzer	1
2	Kleinschalig onderhoud	3
2.1	Definitie activiteit	3
2.2	Voor- en nadelen	3
2.3	Conclusies	4
3	Lozingenbesluit	5
3.1	Huidige structuur	5
3.2	Knelpunten en oplossingsrichtingen	5
3.3	Conclusies	6
4	Voorstellen aanpassingen	7
4.1	Randvoorwaarden	7
4.2	Mogelijke oplossingen	9
4.3	Geadviseerde aanpassing Lozingenbesluit	11
4.4	Tekstvoorstellen	11
4.5	Aanbevelingen	14

Bijlage 1: Literatuurlijst

Bijlage 2: Verslag Workshop 14 september

1 Inleiding

Door de het Steunpunt Conserveringskennis van Rijkswaterstaat (Bouwdienst) is aan Syncera Water gevraagd op basis van een workshop met betrokkenen uit de praktijk, advies uit te brengen voor een mogelijke aanpassing van de AMvB WVO Stralen en Conserveren vaste objecten (kortweg: Lozingenbesluit). Dit advies wordt voorgelegd aan het Ministerie van Verkeer en Waterstaat met het voorstel voor wijziging van de regelgeving.

Door Syncera Water is op 14 september 2005 een workshop georganiseerd. De workshop had als doel om met de aanwezigen knelpunten te inventariseren die optreden bij het uitvoeren van kleinschalig onderhoud aan vaste objecten in en rondom het oppervlaktewater. Meer specifiek werd gekeken naar knelpunten die voortkomen uit de huidige regelgeving. Uit eerdere studies van het Steunpunt was gebleken dat zowel uit kosten oogpunt als milieuhygiënisch het wenselijk was vaker kleinschalig onderhoud uit te voeren. Hierdoor wordt een eventueel grootschalig onderhoud aan de objecten uitgesteld. In de praktijk worden zulke zware eisen gesteld aan deze lichte vorm van onderhoud, dat alle voordelen voor kosten en milieu weer verdwijnen. Deze voorschriften zijn gebaseerd op het huidige Lozingenbesluit waarvan dan ook geconcludeerd zou kunnen worden dat deze regelgeving eigenlijk niet past bij de voorgestelde uitvoeringswijze.

Het Steunpunt Conserveringskennis wil nu aan DG-Water van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat voorstellen deze bestaande AMvB enigszins aan te passen zodat kleinschalig onderhoud makkelijker in de praktijk uitgevoerd kan worden. Dit alles bij de randvoorwaarde dat het beschermingsniveau voor de waterkwaliteit gehandhaafd blijft.

1.1 Doelstelling

De doelstelling van deze notitie is het aangeven van gesignaleerde knelpunten, aangedragen oplossingen en aanbevelingen voor aanpassing van de regelgeving. Een en ander resulteert in een advies voor het Ministerie van Verkeer en Waterstaat op welke wijze een aanpassing uitgevoerd kan worden. In de aanbevelingen zullen concrete voorstellen geformuleerd worden voor het Directoraat Generaal Water (DG-Water) van het ministerie.

1.2 Leeswijzer

Het verslag van de workshop is terug te vinden in bijlage 1 van deze rapportage. In hoofdstuk 2 is op basis van dit verslag een weergave gegeven van de huidige praktijk en mogelijke knelpunten en kansen voor kleinschalig onderhoud.

In hoofdstuk 3 wordt de huidige regelgeving nader bekeken en wordt gezocht naar mogelijkheden om op eenvoudige wijze de geadviseerde aanpassingen te realiseren.

In hoofdstuk 4 worden conclusies en aanbevelingen geformuleerd. Hierbij wordt specifiek aandacht geschonken aan een beleidsadvies voor DG-Water. Daarnaast zal aangegeven worden wat mogelijk nog verder als onderbouwing gedaan moet worden door het Steunpunt om de gewenste aanpassing van regelgeving onderbouwd te krijgen.

2 Kleinschalig onderhoud

Bij het stralen en conserveren van objecten op en rondom het oppervlaktewater kunnen afvalstoffen in het oppervlaktewater terechtkomen. Om dit tegen te gaan is in 1998 het Lozingenbesluit gepubliceerd. In dit besluit worden afhankelijk van de mate van het risico van de potentiële emissie maatregelen voorgeschreven om deze emissie te minimaliseren. Het Lozingenbesluit gaat vrijwel standaard uit van grootschalig onderhoud waarbij het inpakken van de objecten het uitgangspunt is. Er zijn echter onderhoudsmethodes die het grootschalig onderhoud uitstellen en die tevens minder emissie veroorzaken. Hierbij spreken we over kleinschalig onderhoud.

2.1 Definitie activiteit

Bij kleinschalig onderhoud wordt gewerkt met kleinschalige technieken waarbij alleen de beschadigde delen van het object worden behandeld. Dit in tegenstelling tot grootschalig onderhoud waarbij het hele object gereinigd, gestraald en geconserveerd wordt.

De definitie van kleinschalig onderhoud is:

Het plaatselijk bijwerken van de coating van vaste objecten.

Het kleinschalige onderhoud krijgt een plaats in het zogenaamde Levensduurverlengend onderhoudscenario. Hierbij wordt de optimale balans gezocht tussen kleinschalig en grootschalig onderhoud, in eerste instantie op basis van kosten. Het kan voorkomen dat het Levensduurverlengend scenario uiteindelijk alleen maar bestaat uit kleinschalig onderhoud. In de toekomst zal door innovatie van materialen steeds vaker alleen maar kleinschalig onderhoud hoeven plaats te vinden gedurende de levensduur van objecten.

2.2 Voor- en nadelen

Kleinschalig onderhoud krijgt een plaats in het totale onderhoudscenario. Het zogenaamde levensduurverlengend onderhoud is een combinatie van klein- en grootschalig onderhoud waarbij tegen minimale kosten een maximale levensduur van het object voorzien wordt. Uit berekeningen van het Steunpunt blijkt dat door het efficiënt gebruik maken van de optie kleinschalig onderhoud aanzienlijke kostenbesparingen kunnen optreden. De onderhoudsfrequentie ligt weliswaar hoger, maar de kosten voor kleinschalig onderhoud zijn zoveel lager dat dit een hoog rendement levert (bron 2).

Hier zit wel één maar aan. Door het regime van het huidige Lozingenbesluit zijn aannemers gedwongen de objecten in en rond oppervlaktewater ook bij kleinschalig onderhoud af te scherpen van hun omgeving. De kosten van het onderhoud worden daardoor zo hoog dat kleinschalig onderhoud niet veel wordt toegepast omdat het scenario voor Levensduurverlengend onderhoud niet langer goedkoper is.

Door het Steunpunt is tevens bekeken wat het milieurendement van kleinschalig onderhoud is. Hiervoor is een LCA-studie uitgevoerd naar een viertal te behandelen objecten. Het Scenario Levensduurverlengend Onderhoud is vergeleken met het grootschalig onderhoud. Hieruit blijkt dat met name op het thema energie veel winst te behalen valt. Door de afzuiging en verwarming van de ingepakte objecten verbruikt het grootschalig onderhoud relatief veel energie. De onderzoekers maken nog wel een paar kanttekeningen: er is onvoldoende zicht op de invloed van verminderde afscherming en de lokale effecten op de waterkwaliteit zijn niet meegewogen in de beoordeling (bron 3),

Alles bij elkaar is er voldoende reden om kleinschalig onderhoud een volwaardige plek te geven in het levensduurverlengend onderhoud, onder twee voorwaarden:

- Het regime van het huidige Lozingenbesluit moet aangepast worden om de hoge kosten van de beschermingsmaatregelen te drukken en de milieuwinst door energiebesparing mogelijk te maken.
- Het beschermingsniveau voor de waterkwaliteit moet gelijk blijven.

De relatie met de huidige regelgeving staat beschreven in hoofdstuk 3.

2.3 Conclusies

Vanuit oogpunt van kostenbesparing en milieuwinst kan het aantrekkelijk zijn om op eenvoudige wijze kleinschalig onderhoud mogelijk te maken. Een gelijkblijvend beschermingsniveau voor de waterkwaliteit is hierbij een uitgangspunt.

3 Lozingenbesluit

Het huidige lozingenbesluit dateert van 1998. De reden om in de jaren '90 te gaan werken aan het Lozingenbesluit was gelegen in het feit dat vergunningprocedures langdurig en tijdrovend waren waardoor uitvoering in de knel kwam. De AMvB moest voor een relatief homogene sector een oplossing bieden voor deze procedures en tegelijkertijd eenduidigheid in de maatregelen bieden. Rechtsongelijkheid wordt zo voorkomen. Het huidige besluit wordt sindsdien naar tevredenheid toegepast. Uit de gehouden workshop (bijlage 2) blijkt dat de meeste deelnemers geen moeite hebben met de hoofdlijnen van het besluit. In grote lijnen zijn er echter twee nadelen van het huidige besluit aan te geven:

- Maatwerk is niet mogelijk.
 - Door het toepassen van middelvoorschriften is innovatie in de sector bijna niet mogelijk.
- Beide nadelen werken door in het mogelijk maken van kleinschalig onderhoud tegen geringe kosten.

3.1 Huidige structuur

Het huidige lozingenbesluit werkt op basis van middelvoorschriften in plaats van doelvoorschriften.

De basis is het onderscheid in werkzaamheden, stoffen en afschermingklassen. Diverse combinaties leveren het gevraagde beschermingsniveau voor waterkwaliteit. Deze opbouw is als volgt te schematiseren:

1. Stoffen in categorie A t/m C.
2. Afschermingklasse O t/m VI.
3. Cluster 1 t/m 7 van diverse reinigings- en conserveringstechnieken.

De werkzaamheden met stof A, B of C en een techniek uit cluster 1 t/m 7, met een stof A, B of C levert een bepaalde beschermingsklasse.

Per beschermingsklasse is aangegeven wat maatregelen zijn als het gaat om bijvoorbeeld het lozen van oppervlaktewater, de emissie van stof of verf en het opvangen van straalgrit.

De clusters van technieken en de categorieën van stoffen zijn nader uitgewerkt in de bijlage 1, 2 en 3 bij het besluit.

3.2 Knelpunten en oplossingsrichtingen

In de workshop zijn een aantal knelpunten aangegeven met betrekking tot het Lozingenbesluit en de realisatie van kleinschalig onderhoud (onderstreept zijn de drie belangrijkste knelpunten):

- Middelvoorschriften in plaats van doelvoorschriften: bij klein onderhoud zijn doelvoorschriften wenselijker zodat meer maatwerk mogelijk is.
- Hoge kosten middelvoorschriften.
- Geen onderscheid klein/groot onderhoud.
- Geen prikkel voor innovatie.
- AMvB t.o.v. prestatiecontract bij innovatieve aanbesteding.
- Teveel focus op techniek in plaats van risico's voor het milieu.

- Meer aandacht voor risico denken in de praktijk.
- Optie "Geen lozing naar oppervlaktewater" ontbreekt (geen ondergrens).
- Gebiedsgerichte benadering ontbreekt.
- Geen aandacht voor emissies naar andere compartimenten.
- Verkeersstremmingen bij het toepassen van voorgeschreven voorzieningen.
- Aanbrengen / weghalen constructies (gebrek aan continuïteit).
- Deskundige opdrachtgever.

De drie onderstreepte knelpunten zijn het meest urgent als het gaat om realisatie van kleinschalig onderhoud. In de workshop zijn een aantal oplossingsrichtingen geformuleerd:

- Opnemen van maatregelen in bijlage in plaats van in tekst van besluit. Bijlagen van de AMvB zijn als ministerieel besluit makkelijk te wijzigen waardoor sneller op innovaties in de markt ingespeeld kan worden.
- De uitvoerder melder geeft aan welke maatregelen hij wil nemen (en welk rendement deze hebben?). In de AMvB is vastgelegd wat het rendement van de maatregelen moet zijn. Op basis van dit rendement geeft de waterbeheerder toestemming. Rendement is als volgt vast te stellen: $\text{rendement} = (\text{oppervlakte} \cdot \text{frequentie}) \cdot (\text{stof (A, B of C)}) \cdot (\text{techniek (cluster 1 t/m 7)}) \cdot \text{afschermingklasse}$.
- Een variant op de vorige twee opties is het werken met een bijlage van voorgeschreven maatregelen. Alternatieven zijn echter mogelijk op basis van een vastgesteld rendement. Het certificeren van technieken kan wellicht een rol spelen.
- Beste technieken of soortgelijke technieken mogen, melder moet bij alternatieve middelen kunnen aangeven dat hetzelfde rendement wordt bereikt.
- Aanvullen van de huidige AMvB met technieken voor kleinschalig onderhoud.
- Introduceren van risicobenadering in de AMvB. Hierin kan zowel met de activiteit als het ontvangende oppervlaktewater rekening gehouden worden.

In de workshop wordt vooral ook benaderd dat het aanpassen van het Lozingenbesluit een lastige operatie zou kunnen zijn. Het is dan ook van belang dat voorstellen eenvoudig te realiseren zijn en kunnen rekenen op draagvlak van zowel vergunningverleners als uitvoerders.

3.3 Conclusies

Op basis van bovenstaande kan geconcludeerd worden dat:

- voorgestelde aanpassingen zo minimaal mogelijk moeten zijn;
- sterk gericht op het mogelijk maken van kleinschalig onderhoud;
- het wellicht een optie is om het lozingenbesluit grondiger aan te pakken, maar dat het niet reëel is om dit nu te doen;
- bekeken moet worden of een kleine wijziging gecombineerd kan worden met meer flexibiliteit voor de toekomst.

4 Voorstellen aanpassingen

Het huidige Lozingenbesluit is niet passend voor kleinschalig onderhoud. De voorgeschreven maatregelen maken het onderhoud alsnog zo duur dat het niet lonend is met een hogere frequentie kleinschalig onderhoud uit te voeren. De doelstelling van voorgestelde wijzigingen is het vereenvoudigen van beschermende voorzieningen zodat de kwaliteit van het oppervlakte-water beschermd blijft, maar tegelijkertijd voorzieningen eenvoudiger kunnen zijn.

4.1 Randvoorwaarden

Om goede aanpassingen te kunnen adviseren is het goed om eerst een aantal randvoorwaarden te ordenen voordat daadwerkelijke voorstellen gedaan kunnen worden. We onderscheiden technische, beleidsmatige en juridische randvoorwaarden.

Technische randvoorwaarden

Het huidige Lozingenbesluit geeft voor een groot aantal activiteiten feitelijk een nullozing. Het lozingsverbod uit de WVO wordt geëffectueerd door het voorschrijven van beschermende maatregelen. Het is de vraag of dit bij kleinschalig onderhoud ook zou moeten. In de workshop is geïntroduceerd dat het te behandelen oppervlak verdisconteerd zou moeten worden in het beschermingsniveau. Immers: als er minder oppervlak behandeld wordt, wordt het risico voor het waterleven ook verminderd. Door in de definitie van kleinschalig onderhoud een term mee te nemen die invulling geeft aan de frequentie en die het oppervlak van het onderhoud in beeld brengt ten opzichte van grootschalig onderhoud, kan meer ruimte verkregen worden.

Kleinschalig onderhoud is een zaak van kleine plekken bijwerken. Hiervoor worden gereedschap en technieken gebruikt die geschikt zijn voor het lokaal bijwerken van het object. Dit zijn bijvoorbeeld schuurmachines en kwasten. Het is aan de sector om een (niet limitatieve) lijst te geven van gereedschappen en technieken die geschikt zijn voor dit type onderhoud. Deze lijst hoort bij de definitie en geeft de (handhavende) waterbeheerder houvast bij het bepalen wat nog kleinschalig is en wat niet.

Een voordeel van het inpakken van objecten is de bescherming van de waterkwaliteit tegen de emissie van stof en verf. Bij grootschalig onderhoud heeft deze bescherming ook nog een heel ander doel: het creëren van een optimale atmosfeer voor het conserveren van het object. Door een bepaalde vorm van klimaatbehandeling wordt de conserveringslaag duurzamer. Dit is bij uitstek een voorziening bij grootschalig onderhoud. Voor kleinschalig onderhoud is dit niet van toepassing. Het verwijderen van deze voorziening bij grootschalig onderhoud is dus niet in het belang van de eigenaar of beheerder van het object.

Beleidsmatige randvoorwaarden

Het beleid voor de bescherming van de waterkwaliteit is vastgelegd in de vierde Nota Waterhuishouding. Voor het tegengaan van de verontreiniging van het oppervlaktewater komt het er kort samengevat op neer dat zoveel mogelijk de emissies naar oppervlaktewater beperkt moeten worden. In eerste instantie door maatregelen aan de bron, in tweede instantie door maatre-

gelen voor zuivering van het afvalwater. De inspanning die een vervuiler moet doen is gekoppeld aan de bezwaarlijkheid van de verontreinigende stoffen. Voor zwarte lijststoffen is een hogere financiële inspanning vereist dan voor overige verontreinigingen.

In tweede instantie wordt gekeken naar de effecten op de waterkwaliteit. Pas dan wordt er gekeken naar de totale vracht aan verontreinigingen omdat deze bepalend is voor de concentratie in het oppervlaktewater.

Voor het Lozingenbesluit betekent dit dat bij kleinschalig onderhoud een inspanning gedaan moet worden die past bij de bezwaarlijkheid van de activiteit en de toegepaste stoffen. Tot dusver is hierbij weinig rekening gehouden met het te behandelen oppervlak omdat dit met name een relatie heeft met de vracht aan verontreinigingen die naar het oppervlaktewater gaat. Meer en meer wordt er in het milieubeleid gerekend met het risico voor ecologie dat een bepaalde stof of activiteit geeft. Dit risico is in feite de som van de bezwaarlijkheid van stoffen en de concentratie in het oppervlaktewater. De bezwaarlijkheid wordt uitgedrukt in toxiciteit voor (water)organismen.

Om deze reden is het legitiem om voor te stellen een soepeler regiem te hanteren voor kleinschalig onderhoud. Wellicht kan dit onderbouwd worden door de vrachtbenadering voor kleinschalig en grootschalig onderhoud in beeld te brengen en hierbij tevens de lokale effecten voor de waterkwaliteit in beeld te brengen. Het kan echter niet zo zijn dat deze risicobenadering de inspanningsverplichting van de aannemer vervangt. Hij zal ook bij kleinschalig onderhoud binnen het ALARA-principe moeten handelen. De risicobenadering kan echter wel een argument zijn een relatief kleine emissie toe te blijven staan.

Het toestaan van een restemissie heeft nog een ander argument. Vanuit de LCA-studie (bron 3) is aangetoond dat er voor andere milieucompartmenten veel te winnen valt met kleinschalig onderhoud. Het huidige milieubeleid geeft nog geen concreet antwoord op afwenteling van milieueffecten naar andere milieucompartmenten. Maar op het moment dat aangetoond is dat er netjes gewerkt wordt met een reële financiële inspanning, dat er een acceptabel restrisico is voor waterorganismen, is een hogere milieuwinst voor bijvoorbeeld energie een goed argument om de wijze van conserveren te reguleren en toe te staan.

Juridische randvoorwaarden

In de workshop is aangegeven dat maatwerk meer en meer gewenst is bij de uitvoering van conserveringswerkzaamheden. Een optimale vorm van maatwerk is vergunningverlening. Er is in het verleden gekozen om over te gaan tot een Algemene Maatregel van Bestuur. Dit vervangt de vergunningplicht en kent daardoor zo zijn eigen randvoorwaarden:

- Een Algemene regel moet eigenlijk geldig kunnen zijn voor 100% van de situaties. De praktijk leert dat het meestal met 80% wel ophoudt. Maatwerk is dan wel geboden maar:
- Een AMvB kan vergezeld gaan van het instrument nadere eisen door de waterbeheerder. Deze kunnen echter altijd alleen maar een verbetering van het beschermingsniveau betekenen. Andersom kan niet.
- Een AMvB is eenmalig in de inspraak geweest en er is later geen reactie meer mogelijk van derden. Dit in tegenstelling tot vergunningverlening. Dit betekent dat in de AMvB helder geregeld moet zijn welke activiteiten er onder vallen en wat vervolgens het beschermingsniveau is voor het oppervlaktewater. Aanpassingen door een waterbeheerder levert onduidelijkheid voor de belangen van een derde en zijn dus niet acceptabel.

- Hieruit volgt dat een AMvB veelal gevuld is met middelvoorschriften. Voor iedereen is helder wat de bedoeling is. Doelvoorschriften kan wel, maar vaak gaat dit gepaard met een vorm van zelfcontrole door de vervuiler. Hij moet kunnen aantonen dat gestelde doelen behaald zijn. Als dit uitgewerkt wordt blijkt dit vaak grote administratieve lasten met zich mee te brengen en is het voordeel weer gauw verdwenen.

Dit is geen limitatieve opsomming, maar geeft wel een beeld waar rekening mee gehouden moet worden bij voorstellen voor aanpassing van het huidige lozingenbesluit.

Een laatste belangrijke randvoorwaarde is dat de voorgestelde wijziging snel en eenvoudig door te voeren moet zijn, en dat alle betrokken partijen zich hier zonder al te veel discussie in moeten kunnen vinden.

4.2 Mogelijke oplossingen

Er zijn meerdere oplossingsrichtingen mogelijk om kleinschalig onderhoud mogelijk te maken. De twee belangrijkste zijn:

1. Uitzonderen van kleinschalig onderhoud van het lozingenverbod van de Wvo.
2. Opnemen van kleinschalig onderhoud in de in voorbereiding zijnde AMvB kleine lozingen.
3. Aanpassing Lozingenbesluit met het opnemen van specifieke voorschriften voor kleinschalig onderhoud.

Ad 1. Uitzonderingspositie binnen huidige AMvB

Voordelen

Kleinschalig onderhoud is flexibel toepasbaar waardoor goedkoop en snel onderhoud uitgevoerd kan worden. Het is makkelijk toepasbaar en zal daardoor vaak worden toegepast. Het is gemakkelijk om een onderhoudsschema toe te passen waarin grootschalig onderhoud zo lang mogelijk uitgesteld kan worden. Waarschijnlijk levert dit een grote winst op voor het milieu, waarbij echter wel effecten optreden in de lokale waterkwaliteit.

Nadelen

Door het opheffen van het lozingenverbod is er geen enkele vorm meer van controle en sturing door de waterkwaliteitsbeheerder. Er zijn geen bepalingen mogelijk ten aanzien van zorgvuldig werken en de bijbehorende handhaving zal minimaal zijn. Hoewel de lokale effecten voor de waterkwaliteit minimaal zullen zijn, wordt een deel van het beschermingsniveau van het oppervlaktewater opgegeven ten behoeve van andere milieucompartmenten. Voor de waterbeheerder zal dit een probleem zijn omdat dit een stap terug is.

Ad 2. Ondergrens Wvo

Door het Ministerie van Verkeer en Waterstaat is een tijd gewerkt aan een AMvB waarin lozingen gereguleerd worden die een relatief kleine belasting zijn voor het oppervlaktewater en waarvan waterbeheerders en initiatiefnemers het over eens zijn dat een Wvo-vergunning een veel te zwaar instrument is. Het is niet helemaal duidelijk of deze AMvB er alsnog gaat komen, maar het zou mogelijk zijn om het kleinschalig onderhoud aan vaste objecten ook te regelen via deze AMvB.

Voordelen

Het grote voordeel van deze werkmethode is dat de vergunningplicht vervalt en dat het mogelijk is om specifiek voor deze activiteit in een aparte AMvB randvoorwaarden op te nemen waaronder kleinschalig onderhoud kan plaatsvinden. Het is dan niet nodig om de AMvB Stralen en conserveren vaste objecten aan te passen met uitzondering van een uitzonderingsbepaling voor kleinschalig onderhoud en een verwijzing naar de AMvB kleine lozingen.

Nadelen

Het tot stand komen van de genoemde AMvB met activiteiten in het kader van de ondergrens voor de Wvo is een moeizaam proces gebleken. De huidige Wvo is eenduidig: lozingen zijn verboden tenzij er een vergunning is. Deze grens ga je oprekken door de discussie over de ondergrens: zijn er lozingen waar een vergunningprocedure te zwaar voor is en die je toch wil toestaan? Vooral de keuze welke wel en niet geeft veel discussie. Aanbevolen wordt het kleinschalig onderhoud niet in de deze discussie te stoppen omdat voortgang een groot probleem zou kunnen worden. Daarnaast is het onduidelijk of een dergelijke AMvB er wel komt en in hoeverre de Integrale Waterwet hier mee gaat rekenen. Het is te onzeker om als kansrijke optie aan te kunnen merken.

Ad 3. Aanpassen huidige Lozingenbesluit.

In het huidige besluit moet ook kleinschalig onderhoud voldoen aan vergaande eisen ter bescherming van de waterkwaliteit. Door een nieuwe categorie met werkmethodes op te stellen kan een uitzonderingspositie gecreëerd worden voor kleinschalig onderhoud.

Voordelen

Het belangrijkste voordeel is dat uiteindelijk een kleine aanpassing is waarbij de structuur van het besluit voor het overige volledig in stand blijft. Daarnaast is een minimaal beschermingsniveau te garanderen omdat kleinschalig onderhoud ook moet voldoen aan de omschreven minimum eisen van zorgvuldig werken. Daardoor zal de wijziging relatief gemakkelijk door waterbeheerders geaccepteerd kunnen worden.

Nadelen

Een van de aandachtspunten die de sector aan geeft is dat door de methodiek van het besluit innovatie in de sector beperkt blijft. Dit wordt niet opgelost. Door de beperkte lijst van werkmethodes blijven er wellicht technieken buiten beeld die bij nader inzien wellicht toch als een geschikte techniek voor kleinschalig onderhoud kunnen doorgaan. Dit is een compromis wat de sector bewust neemt om in een groot aantal gevallen toch flexibeler te kunnen werken.

Conclusie

Op basis van de genoemde voor- en nadelen en de wens om een kansrijke optie uit te werken voor de sector wordt voorgesteld optie drie uit te werken naar een concreet voorstel voor het Ministerie van Verkeer en Waterstaat (DG-Water).

4.3 Geadviseerde aanpassing Lozingenbesluit

Op basis van voorgaande informatie worden de volgende aanpassing voorgesteld:

- Opname van de definitie van kleinschalig onderhoud;
- In de bijlage een lijst opnemen van technieken die specifiek geordend worden op kleinschalig onderhoud;
- Voor stoffen wordt gebruik gemaakt van een negatieve lijst: stoffen die niet toegepast mogen worden bij kleinschalig onderhoud;
- In het Lozingenbesluit komt een nieuwe combinatie van activiteit en beschermingsniveau. Dit artikel bestaat uit:
 - * Een verwijzing naar kleinschalig onderhoud
 - * Een verwijzing naar de negatieve stoffenlijst
 - * Een verwijzing naar toe te passen technieken
 - * Het omschrijven van “zorgvuldig werken” waarbij een inspanningsbeginsel wordt vastgelegd zonder dat dit volledig is dichtgetimmerd. Deze werkwijze of uitwerking van “zorgvuldig werken” wordt vooraf voorgelegd aan het bevoegd gezag ter goedkeuring. Bekeken moet worden of het huidige art. 13 hiervoor voldoende borging geeft of dat het concreter aangevuld moet worden.

Voordelen

- Een aantal waterbeheerders werkt al volgens dit principe en gebruiken dit om af te kunnen wijken van de huidige stringente regelgeving;
- Het past in de bestaande structuur en al de overige bepalingen blijven gewoon in stand;
- De technieken- en stoffenlijst kan eenvoudig aangepast worden aan ontwikkelingen en innovatie;
- Zonder dat alles vrijgegeven wordt is flexibiliteit mogelijk voor een relatief onschuldige vorm van onderhoud;
- De waterbeheerder houdt controle op de invulling van “zorgvuldig werken”;
- Relatief simpele ingreep in de AmvB;
- Lage kosten.

Nadelen

- Het huidige lozingenbesluit blijft in stand en daarmee het instrument met middelvoorschriften;
- Innovatie blijft wellicht beperkt tot kleinschalig onderhoud;
- Onduidelijk is of het beschermingsniveau gelijkwaardig is. Nader onderzoek via bijvoorbeeld de LCA-studie en een nadere uitwerking naar locale effecten moet dit verder onderbouwen.

4.4 Tekstvoorstellen

Om een en ander zo soepel mogelijk te kunnen implementeren zijn de voorstellen verwerkt naar tekstvoorstellen. Dit is de basis voor een juridische vertaling naar de AMvB.

4.4.1 Aanpassing begripsbepalingen

In art 1 moet het volgende begrip toegevoegd worden.

Kleinschalig onderhoud: reinigings- en conserveringswerkzaamheden die worden uitgevoerd uitsluitend met de in bijlage 1 en 2 onder cluster 1 genoemde werkmethoden. De reinigings- en conserveringswerkzaamheden mogen maximaal 30%¹ van het totale oppervlak beslaan.

De overige bestaande clusters worden hernoemd naar 2 t/m 8 inclusief alle verwijzingen in de AMvB.

Cluster 1 bestaat uit technieken voor kleinschalig onderhoud:

Reinigen

- Afblazen met perslucht tot 8 Bar;
- Ontvetten met doeken en een ontvetters;
- Afwassen met water;
- Schoonspuiten met water onder een druk van te hoogste 200 bar en zonder toevoeging van ontvetters;
- Stoomreinigen onder een druk van ten hoogste 200 bar en zonder toevoeging van ontvetters.

Verwijderen van loszittende verflagen

- Schrappen/steken met steekmessen;
- Bikken met pneumatische naaldhamers;
- Bikken met pneumatische bikhammers;
- Schurende met roterende schuurmachines met bronafzuiging;
- Borstelen met roterende staalborstels met bronafzuiging;
- Vacuümstralen.

Ontroesten

- Bevochtigd handmatig schuren met schuurpapier;
- Bevochtigd schuren met een handschuurapparaat;
- Bikken met pneumatische naaldhamers;
- Schurende met roterende schuurmachines met bronafzuiging;
- Borstelen met roterende staalborstels met bronafzuiging;
- Vacuümstralen.

Aanbrengen verflagen

- Kwastapplicatie;
- Rolapplicatie.

¹ Het is aan te bevelen dit percentage te relateren aan de relatieve belasting van het oppervlaktewater. De aanvullende studie voor de milieubelasting kan hiervoor een basis zijn.

4.4.2 Tekstvoorstel wijzingen artikelen

Een aantal artikelen moet gewijzigd worden om ervoor te zorgen dat kleinschalig onderhoud in beschermingsklasse 0 kan vallen. Maatregelen binnen beschermingsklasse 0 zijn:

- Zorgvuldig werken (art 13 lid 1 en 2);
- Plaatsen van installaties met olie in een vloeistofdichte bak (art 14);
- Verwijderen van zichtbare verontreinigingen voor het openen van een beweegbare brief (art 15).

Om de activiteiten van kleinschalig onderhoud in beschermingsklasse 0 te laten vallen moeten een paar artikelen gewijzigd worden.

Artikel 2

De huidige tekst van artikel 2 beschrijft de indeling van werkzaamheden en het gebruik van stoffen categorieën (voor stoffen) en in clusters (voor technieken). Aan dit artikel wordt een nieuw cluster toegevoegd met de technieken voor kleinschalig onderhoud. Art 2 lid 2 wordt gewijzigd in:

2. Bij de werkzaamheden te gebruiken technieken zijn in bijlage 1 en behorende bij dit besluit ingedeeld in de clusters 1 tot en met 8.

Artikel 3

Artikel 3 geeft de indeling van werkzaamheden in de verschillende beschermingsklassen. Aan dit artikel moet dus een lid worden toegevoegd met de volgende strekking:

Lid 4: werkzaamheden die uitgevoerd worden uitsluitend en alleen met technieken zoals genoemd in cluster 1 (nieuw) van bijlage 1 en 2 behorende bij dit besluit ongeacht de samenstelling van het te behandelen of het toe te passen conserveringsmiddel mits niet meer dan 30%² van het totale object wordt behandeld.

Artikel 18

De aanvullende bepalingen in artikel 18 zijn ook van toepassing op kleinschalig onderhoud. Dit is te beschouwen als een verdere invulling van het voorzorgprincipe uit artikel 13. Voor kleinschalig onderhoud geldt dan ook:

- Reinigen met water zonder ontvettingsmiddelen;
- Loszittende verfdelen vooraf verwijderen en opvangen;
- Werken bij windkracht lager dan 4 Beaufort;
- Een eventueel aanwezig werkplatform moet voldoen aan dezelfde voorwaarden voor een vloer van een hulpconstructie.

Indien dit niet wenselijk is volgens de sector moet met de waterkwaliteitsbeheerders overlegd worden of voor kleinschalig onderhoud een uitzondering gemaakt kan worden. Uit de workshop is niet gebleken dat deze randvoorwaarden niet acceptabel zijn.

² Het definitieve percentage kan later vastgesteld worden. Het moet een nadere afperking worden van het begrip kleinschalig onderhoud.

4.5 Aanbevelingen

Vanuit de gedane voorstellen voor de wijzigingen van de AMvB komen een aantal aanbevelingen die implementatie van de voorstellen moeten versoepelen. Daarnaast zijn er aanbevelingen voor het proces met DG-Water en wellicht het Ministerie van VROM.

- De sector zou een lijst van technieken moeten aanleveren voor opname in de bijlage van de AMvB. Helaas staat de AMvB niet toe dat deze lijst niet-limitatief is. Het is dus de uitdaging deze lijst zo te formuleren dat minimaal 80% van alle technieken aanwezig is en dus onder bedoeld regiem gebruikt kan worden.
- Het opstellen van een lijst van stoffen waarbij kleinschalig onderhoud niet van toepassing is. In overleg met waterbeheerder kan deze lijst zo klein mogelijk gemaakt worden. Het is echter de vraag of er zonder een dergelijke lijst gewerkt kan worden.
- Het uitvoeren van een studie naar de effecten van de restemissie op de lokale waterkwaliteit. Hierbij moet tevens de mogelijkheid van de vorige aanbeveling mee beschouwd worden. Het is de vraag of hierbij een volledige LCA-studie noodzakelijk is. Eenvoudige berekeningen van restemissie en invulling in het CIW-model emissie-immisie toets kan voldoende zijn.
- Op basis van deze aanbevelingen verkennend overleg plegen met DG-Water en enkele regionale waterbeheerders. Wellicht kan de oude overleggroep voor de AMvB van 1998 weer samengesteld worden hiervoor. Doelstelling van dit overleg is een gezamenlijke inschatting van de haalbaarheid en het afspreken van een tijdpad en wederzijdse verantwoordelijkheden.

Bijlage 1: Literatuurlijst

1. Inspectie Verkeer en Waterstaat, Divisie Water; Auditrapport: Handhaving bij reinigings- en conserveringswerkzaamheden aan vaste objecten; 1 juli 2005; Lelystad
2. Meijer, Drs J.P.R.; Bepaling van het ecologisch optimum en de milieubelasting in de beheer- en onderhoudscyclus voor staalconservering; Managementrapport; 25 februari 2005; Intron, Bunnik.
3. Ministerie van Verkeer en Waterstaat, Rijkswaterstaat; Onderhoud aan de conservering van stalen kunstwerken, LCA; Fase 3: LCA-eindrapport; 28 februari 2005; Intron Bunnik.
4. Tweede Kamer 1998; AMvB Wvo stralen en conserveren vaste objecten.

Bijlage 2: Verslag Workshop14 september 2005-11-22

Verslag

Van M. van der Straaten-Zwiers
Betreft verslag workshop AMvB stralen en conserveren
Datum 13 oktober 2005

Projectnummer W05B0064
T.b.v. -
Kopie naar -

postadres
Postbus 270
2600 AG DELFT
t 015-7512700
f 015-2625365
www.syncera-water.nl

bezoekadres
Delftechpark 9
2628 XJ DELFT

e-mail: MSN@Syncera-Water.nl
doorkiesnummer:
015-7512450

Deelnemers:

Tinus de Ruiter -RIZA,
Jan Anker RWS -Zeeland,
Rob van de Berg - directeur Feijenoord,
Ben Vogelzang, Handhaver Wvo - RWS DIJG,
Andre Hofman - Venko,
Arnold Seegers - RWS Bouwdienst,
Carolien Nieuwland - Gemeentewerken Rotterdam,
Jan Boot, Vergunningverlener Wvo - RWS Zeeland,
Leendert van Geldermalsen - RWS Bouwdienst,
Joep Meijer - Intron,
Andreas Heutink - RWS Bouwdienst,
Ad Brekoo - RWS Bouwdienst,
Remy Vermeulen - RPC
Gerard Dolphijn - ACVOM
Koen Schipper - Provincie Zuid Holland dienst Infrastructuur,
Dick van Pijkeren en Monique van der Straaten - Syncera Water.

Agenda

- Opening en welkom
- Kennismaking
- Introductie en vaststellen doelstelling
- Behandeling van een casus
- Lunch
- Inventarisatie knelpunten en problemen
- Inventarisatie van oplossingen
- Samenvatting, conclusies
- Afspraken

Opening

De workshop wordt geopend en geïntroduceerd door Andreas Heutink. Hij is projectleider van het Rijkswaterstaat Steunpunt Conserveringskennis. Hij heet iedereen van harte welkom en stelt Dick van Pijkeren van Syncera Water voor als voorzitter voor deze dag. Monique van der Straaten zal hem ondersteunen.

Kennismaking

In een rondje langs alle aanwezigen kan iedereen zich introduceren op formele en informele wijze.

Introductie en vaststellen doelstelling

Dick van Pijkeren en Andreas Heutink plaatsen de workshop in het perspectief van voorgaande studies. Op basis hiervan en situaties uit de praktijk bestaat er de wens om regelgeving vanuit de Wvo beter passend te maken voor kleinschalig onderhoud van stalen vaste objecten in en om het oppervlaktewater.

Door het Rijkswaterstaat Steunpunt Conserveringskennis is een studie gestart naar nut en noodzaak van Levensverlengend Onderhoud (LVO). Dit betekent dat er door frequenter onderhoud te plegen het grootonderhoud wordt uitgesteld. Uit de studie blijkt dat door deze methode veel kosten bespaard kunnen worden. De huidige regelgeving vraagt echter veel inzet op afscherpende maatregelen waardoor de kostenreductie tenietgedaan wordt.

Om ook het milieueffect in beeld te krijgen is een LCA-studie uitgevoerd op een viertal casussen. Hieruit blijkt dat kleinschalig onderhoud aanzienlijke milieubesparing kan geven, met name ten aanzien van klimaat. Hier hoort wel de kanttekening bij dat de studie onvoldoende rekening houdt met lokale effecten voor waterkwaliteit.

Kleine discussie over doel aanpassing AMvB

Koen Schipper geeft aan dat er veel meer visie moet worden ontwikkeld op een duurzame manier van conserveren. Omdat de AMvB bestaat uit middelvoorschriften remt dit de innovatie van conserveren.

Er ontstaat discussie over de definitie van levensverlengend onderhoud. Wordt hier nu klein onderhoud mee bedoeld of juist groot renovatieonderhoud aan het eind van de levensduur van objecten. Vastgesteld wordt dat juist kleinschalig preventief onderhoud moet worden bevorderd om groot onderhoud te voorkomen. Dit kleinschalige onderhoud wordt nu door de invulling van de AMvB niet uitgevoerd/uitgesteld omdat het qua kosten niet uit kan (de kosten in afschermingsmiddelen is te groot). In het vervolg wordt gesproken over kleinschalig onderhoud.

De motivatie van de AMvB eind jaren '90 was vooral het moeizame vooroverleg voor de diverse vergunningen waardoor snelle uitvoering niet mogelijk was. De AMvB heeft veel tijdswinst gegeven door efficiëntie en planning, maar de AMvB schiet nu zijn doel voorbij. Voor groot onderhoud zijn de middelvoorschriften uit de AMvB wel goed, het knelpunt zit in het kleinschalig onderhoud en de voorgeschreven maatregelen voor de bescherming van de waterkwaliteit.

Rob van den Berg geeft aan dat er een tendens is dat handhavers steeds strenger worden. Sommige handhavers kennen het besluit niet goed waardoor knelpunten in de uitvoeringspraktijk ontstaan.

Doelstelling workshop

De workshop wordt gehouden om met een breed samengestelde groep (uitvoering en bevoegd gezag) te beschouwen of en hoe het Lozingenbesluit Wvo stralen en conserveren vaste objecten aangepast moet of kan worden om het toepassen van kleinschalig onderhoud te kunnen stimuleren.

Bij het mogelijk aanpassen van de AMvB geldt vooralsnog:

- Huidige raamwerk blijft in stand, er is geen grootschalige aanpassing voorzien.
- Waterkwaliteit niet zwaarder belasten.
- Klein onderhoud vergemakkelijken binnen de regels van het Lozingenbesluit.

Er wordt vanuit gegaan dat de AMvB dusdanig zal moeten worden aangepast dat daarvoor wel het beleidstraject bij DG-Water moet worden ingegaan.

Presentatie Rob van den Berg

Rob presenteert een aantal foto's over praktijksituaties stralen en conserveren en toegepaste afschermingmiddelen/methodieken.

Aandachtspunten uit presentatie:

- Als een aannemer een contract krijgt langer dan bijvoorbeeld 6 jaar dan zou het kosteneffectief kunnen zijn dat aannemer een hal neerzet voor het stralen en conserveren van het object. Dit komt ook de kwaliteit ten goede van het conserveringswerk.
- Preventief onderhoud begint aan de tekentafel. Dwz: goed nadenken over innovatieve mogelijkheden om stralen te voorkomen.

Presentatie Ben Vogelenzang (RWS IJsselmeergebied)

Aandachtspunten:

- Heeremabrug bij IJburg Amsterdam: Architectonisch mooi maar er is eigenlijk geen goede steigerconstructie voor onderhoud mogelijk: dus nadenken over onderhoud bij ontwerp van een object.
- met water afspuiten (reinigen) zou veel soepeler geregeld moeten worden in de AMvB omdat je daarmee zorgt voor duurzaamheid.

Casus en rollenspel

In een rollenspel wordt een casus opgezet waarin verschillende aspecten in de voorbereiding van onderhoud aan vaste objecten aan de orde komen. Er zijn drie rollen: Opdrachtgever, aannemer en vergunningverlener. Iedereen wordt in een voor hem/haar relatief vreemde rol geplaatst en moet in een groep van gelijke rollen de casus voorbereiden. De casus is opgenomen als bijlage bij dit verslag.

De drie groepen presenteren vervolgens hun reactie op de uitdaging uit de casus:

1. Opdrachtgever:

- Opdrachtgever geeft prestatiegerichte eisen ten aanzien van kwaliteit en kwantiteit. Kwaliteit is esthetisch/functioneel.
- Meerjarig contract met uitvoerder.
- Alle verantwoordelijkheden liggen bij aannemer.
(Vraag is wel of aannemer voor alles bevoegd kan zijn. Hoe een en ander juridisch geregeld zou moeten worden blijft even buiten beschouwing).
- Binnen de randvoorwaarden van de AMvB heeft aannemer alle vrijheid t.a.v. uitvoering
- randvoorwaarden in contract:
 - * uitsluiting van calamiteiten;
 - * prestatie van koring tijdens werkzaamheden niet in geding.
- arbo/veiligheid meenemen bij wijzigingen in Lozingenbesluit.
- gezamenlijk aan te wijzen beoordelingsdeskundige tav prestaties /kwaliteit (meting na x aantal jaar), in het prestatiecontract eisen tav inspectiemethodiek, garantiesystematiek inbouwen.

Aandachtspunten:

- Boodschap is: ruimte in het bestek zoeken, aannemerij zal moeten meedenken over bestek in een voortraject.
- Aannemer weet niet altijd raad met prestatiebestek.
- Kennis opdrachtgever voor toetsing innovatie is cruciaal.
- Hoe prikkel maken om innovatie te stimuleren?
- Bevoegd gezag en Lozingenbesluit lijken nog niet erg in beeld bij de opdrachtgever. Wordt meer bij de aannemer neergelegd.

2. Aannemer

- Bedenkt verstelbare (vrijdragende) hulpconstructie die bij alle schuiven ingezet kan worden. Dit maakt goedkoop werken binnen Lozingenbesluit mogelijk. Kan alleen door het grote aantal te behandelen objecten (verkeerde casus).
- Constructie met vloer en wanden (niet weersafhankelijk).
- Systeem:
 - * reinigen/ontvetten (milieuvriendelijk);
 - * handmatig ontroesten;
 - * 3-4 lagen met kwast aanbrengen.
- Hulpconstructie kan permanent gebruikt worden (bijv. vervalt aan opdrachtgever).
- Lozingenbesluit: gegevens aanleveren aan opdrachtgever.

Aandachtspunten:

- Frequent kleinschalig onderhoud, kosten besparen, anders kan het niet, er moet productie worden gemaakt.
- Aannemer voelt zich uit zichzelf ook niet geroepen om de mazen van de wet op te zoeken.

3. Bevoegd gezag

- Beschermen kwaliteit oppervlaktewater staat voorop.
- Aandacht besteden aan praktische mogelijkheden afschermingmethoden.
- Onderbouw het risico van het afval voor waterkwaliteit. Ook door het begrip rendement in te voeren kan er gewerkt worden via een inspanningsbeginsel in plaats van een absoluut lozingenverbod.
- Bevoegd gezag is bereid vooraf overleg te voeren over uitvoering van een werk.
- Er is een verhouding vast te leggen tussen techniek, materiaal, afscherming. De som hiervan is het rendement van de maatregelen ten opzichte van een standaard vastgelegde methode. Dit rendement geeft variatie in toe te passen technieken en/of afscherming waardoor meer innovatie mogelijk wordt.
- Hoe toezicht uitvoering.

Aandachtspunten:

- Vooroverleg met aannemer, hoever kun je toetsen, hoe kun je toetsen, kwaliteitsborging, hoe blijft het handhaafbaar?
- Uitgaan van risicobenadering, ook voor waterkwaliteit: omvang en frequentie onderhoud is belangrijk.
- Kiezen voor gebiedsgerichte aanpak, uitgaan van 'kritieke' waterkwaliteit gekoppeld aan gebiedseigen kenmerken.
- Bevoegdheid voor afwijken in de regio neerleggen.
- Mogelijkheden van de ondergrensdiscussie meenemen (sommige lozingen zijn zo klein en irrelevant dat ze niet Wvo-plichtig zouden moeten zijn), maar je niet laten ophouden door juridische haken en ogen van deze discussie.
- Voor sommige situaties Plan B naast AMvB trekken (alsnog Wvo-vergunning verlenen en zo maatwerk realiseren).
- Bij invulling prestatiecontract kwaliteitseisen en ijkmomenten daarin vastleggen (komt niet overeen met huidige invulling AMvB).

Inventarisatie knelpunten en problemen

Knelpunten huidige AMvB:

- Middel in plaats van doel: bij klein onderhoud zijn doelvoorschriften wenselijker zodat meer maatwerk mogelijk is.
- Hoge kosten middel.
- Geen onderscheid klein/groot onderhoud.
- Geen prikkel voor innovatie.
- AMvB t.o.v. prestatiecontract.
- Teveel focus op techniek ipv afval naar milieu.
- Meer aandacht voor risico.
- Optie "Geen lozing" ontbreekt (geen ondergrens).
- Gebiedsgerichte benadering ontbreekt.

- Aandacht voor andere compartimenten
- Verkeersstremmingen.
- Aanbrengen / weghalen constructies (gebrek aan continuïteit).
- Deskundige opdrachtgever.

De onderstreepte opties zijn door de groep aangemerkt als de belangrijkste knelpunten. De optie: geen lozing is verder niet uitgewerkt omdat geen lozing ook niet Wvo-vergunningplichtig is. Dit heeft echter wel consequenties in de handhaving.

Inventarisatie oplossingen

Suggesties bij optie van implementeren doelvoorschriften in plaats van middelvoorschriften:

- Lijst met maatregelen in bijlage van het besluit zodat tussentijdse aanpassingen makkelijker te regelen zijn (ministerieel besluit).
- Melder geeft aan wat hij gaat doen aan afscherming, opdrachtgever toetst op rendement.
- Rendement technieken voorschrijven waarbinnen alternatieven mogelijk kunnen zijn. Wel de wijze van toetsing goed vastleggen. Certificering?
- Beste technieken of soortgelijke technieken mogen, melder moet bij alternatieve middelen kunnen aangeven dat hetzelfde rendement wordt bereikt.
- ((oppervlakte*frequentie) *stof * techniek * afscherming=rendement).

Vraag is welke technieken voor preventief onderhoud je wilt benoemen in een AMvB bijlage. Het is wellicht wel mogelijk om een lijst technieken aan te leveren, maar binnen de groep bestaat een aarzeling bij de realiseerbaarheid.

Voor de classificatie van toxiciteit van gebruikte middelen /stoffen zal moeten worden aangesloten bij de Eural. Bij kleinschalig onderhoud zie je innovatie en kun je steeds meer middelen hanteren waarbij vooraf minder geschuurd hoeft te worden.

Nadere detaillering invulling/aanpassing AMvB

Dick geeft aan met z'n allen nog 1 keer helder de knelpunten te definiëren van de huidige AMvB en de oplossingsmogelijkheden voor aanpassing van de AMvB gedetailleerder door te spreken. Dit gebeurt aan de hand van de presentatie van Jan Anker onderhoud sluizen Oosterschelde en een voorbeeld van Ad Brekoo over onderhoud van bruggen Brabantse kanalen.

Oosterscheldekering

Jan Anker: kleine schade op cruciale plekken op de Oosterscheldekering.

De aannemer heeft samen met Rijkswaterstaat in een vooroverleg de mogelijkheden besproken tav afschermingmaatregelen.

80% van het emitterende stof (gerekend over de gehele schuif inclusief eindhangers) wordt opgevangen in een tentconstructie aan de pijlers. 20% komt van de schuiven zelf, waarvan 20% verdwijnt richting oppervlaktewater. Over het totaal levert dit een rendement op van 96%. Het bevoegd gezag ging akkoord met deze redenering en heeft de gebruikte methode gedoogd (via de IVW) via een gedoogbeschikking. Het is twijfelachtig of de IVW dat nog een keer zou doen omdat dan het argument spoed is komen te vervallen.

Wat zou gezien deze praktijksituatie veranderd moeten worden in de AMvB?

Kleine oppervlakken schuren en verven moet mogelijk worden zonder grootschalige beschermingsmaatregelen.

Er ontstaat discussie over de definiëring van kleinschalig onderhoud. Dit praktijkvoorbeeld is wel een erg groot object, maar het onderhoud is relatief kleinschalig. Belangrijk punt voor aanpassing van AMvB om hiervoor de juiste criteria te formuleren.

Kleine bruggen Noord-Brabant

Ad Brekoo komt met het voorbeeld van klein onderhoud aan bruggen over de Brabantse kanalen. Als oplossing hierbij is ervoor gekozen de bruggen omhoog te doen tijdens de schuurwerkzaamheden. De brug functioneert zo als afscherming naar het water. De brug blijft beschikbaar voor (openbaar) vervoer. Er is in een vooroverleg met alle waterschappen (5!) tot deze oplossing gekomen, ook gezien het feit dat het infrastructureel (filevorming op de weg en water) de beste oplossing was.

Carolien Nieuwland geeft aan dat in Rotterdam al het preventieve onderhoud probleemloos onder de AMvB wordt uitgevoerd onder de lichte klasse. Er wordt geconstateerd dat elk BG een andere invulling geeft aan toetsing van werkzaamheden aan de AMvB. Er is nog veel voorlichting nodig aan Bevoegde gezagen.

Oplossingssuggesties /aandachtspunten beter werkbare AMvB

- ondergrens voor klein onderhoud (steeds meer epoxy-materiaal wat de afgelopen 10 jaar is toegepast komt komende tijd in klein onderhoud).
- beneden een bepaalde grens vrijheid laten aan regionale overheid = maatwerk.
- invulling van alle technieken en middelen in de bijlage.
- goed meldingsformulier maken.
- escapes voor bijzondere gevallen.
- hoe toets je nieuwe technieken op emissies, en hoe kan het BG dit toetsen?
- bewijslast bij aannemer leggen.

Conclusie

Aanwezigen zijn in het algemeen van oordeel dat aanpassing AMvB zeer wenselijk is, echter sommigen zetten vraagtekens bij de haalbaarheid. De conclusie is dat een en ander goed voorbereid naar DG Water gebracht moet worden en dat niet een te hoog ambitieniveau moet worden nagestreefd.

Tips bij aanpak van aanpassing AMvB via DG Water:

- Goed voorwerk verrichten voor ingang zetten van beleidsproces, overleg met DG-Water.
- Goed redenen aangeven waarom AMvB niet werkt (maatschappelijke baten/lasten in beeld brengen).
- Politiek gewicht geven.
- Krachten vanuit de markt aangeven, sector breder neerzetten (ook chemische industrie en spoorwegen).

- Goed nadenken welke mensen je bij het beleidsproces wilt betrekken (lobbywerk).
- RIZA en IVW betrekken.
- Ondergrens niet ondergrens noemen en niet alles willen dichttimmeren voor definiëren klein onderhoud.